

2. Гусарев С.Д., Тихомиров О.Д. Юридична деонтологія (Основи юридичної діяльності) Навчальний посібник / К.: Знання, 2005.- 655 с. Режим доступу: <http://www.info-library.com.ua/books-text-8154.html>

3. Діяльність судді в Україні. Правовий статус суддів. Назва з екрану: Режим доступу: <http://ru.osvita.ua/vnz/reports/law/9640/>

4. Судоустрій України : підручник / за ред. М. А. Погорецького, О. Г. Яновської. – К. : Юрінком Інтер, 2015. – 344 с.

**Докторант докторантури та аспірантури
НАВС, кандидат юридичних наук**

Коваленко Андрій Васильович

ЗНАЧЕННЯ НАУКОВОГО СУПРОВОДЖЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ (КРИМІНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ)

Діяльність органів Національної поліції України є складним та багаторівневим процесом, для вдосконалення та забезпечення якого функціонують безліч різноманітних інститутів. Основна мета поліцейської діяльності покликана на убезпечення прав і свобод громадян України від посягань та розслідування вже вчинених правопорушень.

Саме це і актуалізує значення наукового супроводження поліцейської діяльності в сучасній Україні, оскільки саме наука кримінального, адміністративного, цивільного та ін. права і процесу сприяє постійному розвитку методів розслідування, розширенню нормативно-правового забезпечення діяльності поліції, пошуку тенденцій до вчинення злочинів в майбутньому і багатьом іншим процесам

Виходячи із завдань, визначених Законом України «Про Національну поліцію», остання бере участь у визначенні основних напрямів розвитку науки і освіти з питань діяльності Національної поліції, в організації та проведенні відповідних науково-дослідних, дослідно-конструкторських, кримінологічних і соціологічних досліджень, а також у впровадженні їх результатів в освітній процес та практичну діяльність [1].

Разом із тим, належить акцентувати увагу на тому, що із визначеного завдання частково впливає сутність поняття «наукового супроводження», але необхідно дослідити також й інші його інтерпретації, з метою більш об'єктивного аналізу з метою подальшого створення власного, авторського погляду.

Наука, в свою чергу, характеризується діяльністю спрямованою на здобуття нового знання. Ознаками науки є [2]: наявність систематизованого знання (наукових ідей, теорій, концепцій, законів, закономірностей, принципів, гіпотез, основних понять, фактів); існування наукової проблеми, об'єкта, предмета досліджень; наявність практичної значущості явища (процесу), що вивчається.

Наукою можна назвати лише ту галузь діяльності людини, яка має розроблену систему знань. Наукове дослідження характеризують новизна та обґрунтованість положень і висновків [3]. Розрізняють повсякденне пізнання і наукове. Повсякденне пізнання спирається лише на знання, які одержані в процесі навчання, життєвого досвіду і здорового глузду, тому має елементи наукового знання та суб'єктивні уявлення. Наукове знання набувається за допомогою особливих наукових методів (емпіричних і теоретичних). Застосування наукових методів дозволяє правильно висвітлювати об'єктивні закони природи й суспільства [4].

Аналізуючи наведені теоретичні конструкції, слушно зауважити, що в системі національної поліції України функціонує значна кількість підрозділів, що виконують вказану діяльність (тобто наукове супроводження).

Перш за все, належить звернути увагу на управління забезпечення прав людини [5], діяльність якого полягає у забезпеченні охорони прав і свобод людей під час виконання покладених на поліцію завдань. Вказаний орган сприяє демократизації та гуманізації стандартів роботи поліції під час виконання покладених на неї завдань, а також забезпечує дієвий контроль за дотриманням законності під час перебування осіб

у місцях несвободи.

Найбільш важливим, в контексті нашого дослідження є те, що серед основних функцій вказаного органу, законом визначено організацію та проведення навчально-освітніх заходів з питань забезпечення прав і свобод людини, а також науково-методичне супроводження діяльності поліції щодо забезпечення прав і свобод людини.

Поряд із цим, позиція Т. Сорочан, визначає науково-методичну роботу як систему цілеспрямованих заходів, що на основі взаємодії науки та практики забезпечують безперервний професійний розвиток кадрів у певний період, що у взаємному зв'язку спричиняє підвищення якості виконуваної роботи [6].

Таким чином, діяльність управління забезпечення прав людини в контексті науково-методичного супроводження Національної поліції України, полягає в тому, що на основі взаємодії наукових положень (загальної теорії прав людини та доктрини конституційного права) та практики (кількість фактичних звернень громадян до управління з інформацією, щодо порушення прав людини поліцейськими, а також результати фактичних перевірок ізоляторів тимчасового тримання та місць позбавлення волі) управління формує свої пропозиції, проводить навчання та тренінги з діючими працівниками Національної поліції, що дозволяє убезпечити працівників поліції від можливого вчинення ними протиправних дій по відношенню до громадян, що забезпечує безперервний професійний розвиток кадрів і підвищує ефективність роботи Національної поліції в цілому.

Тобто, виходячи із наведених наукових інтерпретацій та припущень, регламентованих законом завдань Національної поліції України, а також аналізу діяльності одного з багатьох підрозділів завданням якого є наукове супроводження Національної поліції України належить аргументувати позицію, щодо поняття наукового супроводження діяльності поліції, яка є процесом послідовного створення системи знань, організація та проведення науково-дослідних, дослідно-конструкторських, кримінологічних і соціологічних досліджень, а також впровадження їх результатів в освітній процес та практичну діяльність з метою більш ефективного виконання поліцією своїх основних функцій по захисту прав і свобод людини і громадянина від посягань.

Перспектива подальшого дослідження полягає у розширенні відповідного поля осмислення, в контексті аналізу дослідно-конструкторської діяльності, проведенні кримінологічних та соціологічних досліджень поліцейськими підрозділами та наведенні фактичних прикладів таких структур.

Список використаних джерел

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // // Відомості Верховної Ради. – 2015. – № 40-41. – Ст.379.

2. Шинкарук О. Відбір спортсменів і орієнтація їх підготовки в процесі багаторічного вдосконалення як наукова проблема // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. — 2015. — № 3. — С. 16—28.

3. Основи науково-дослідної роботи магістрантів та аспірантів у вищих навчальних закладах (спеціальність: 017 Фізична культура і спорт): навчальний посібник / В.М. Костюкевич, В.І. Воронова, О.А. Шинкарук, О.В. Борисова; за заг. ред. В.М. Костюкевича. – Вінниця: ТОВ «Нілан – ЛТД», 2016. – 554 с.

4. Беспалько В.П. Педагогика и прогрессивные технологии обучения / В.П. Беспалько. — М., 1995. — 160 с.

5. Управління забезпечення прав людини// Національна поліція України (офіційний сайт) – [електронний ресурс] – режим доступу: <http://old.npu.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/1998717>

Б. Т. Сорочан// Концепція науково-методичної роботи в добу освітніх змін:традиції, інновації, перспективи розвитку// Методист. – 2013. – № 2. (14) – С. 7 – 12. – [електронний ресурс] – режим доступу:http://lib.iitta.gov.ua/703966/1/Сорочан_6.pdf

Професор кафедри публічного управління та адміністрування Одеського державного університету внутрішніх справ, к.ю.н., доцент

Корнієнко Максим Вікторович

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОФІЛАКТИЧНОЇ РОБОТИ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО З ДІТЬМИ

В Україні на сьогодні досить активно впроваджуються сучасний Європейський досвід у багатьох державних сферах. Процеси реформування не минули і правоохоронну систему, так суспільство ставить перед поліцією основне завдання, це надання послуг громадянам. Надаючи послуги громадянам поліція керується в своїй діяльності принципом верховенства права, захищаючи права та свободи людини і громадянина поліцейський повинен завчасно проводити профілактичну роботу з різними верствами населення. Особливої уваги при профілактичній роботі потребують діти, які є найбільш вразливими до стороннього негативного впливу, які не мають знань та вмінь, щодо захисту своїх прав. Проблемні аспекти дитячої злочинності, набагато серйозніші, ніж злочинність дорослих, тому що майбутнє нашої держави є діти.

Діти можуть бути як в контакті з законом так і в конфлікті з законом. Данні визначення не мають юридичного закріплення в законодавстві України, але ж вже широко використовуються в суспільстві, так дитина у контакті з законом, це дитина яка в силу різних обставин, що стосуються її життя (розлучення, усиновлення, міграція, насильство, тощо) вступає в контакт з системою правосуддя в тій чи іншій формі, а дитина у конфлікті з законом це дитина, що підозрюється або обвинувачується у вчиненні дій, за які передбачена кримінальна або адміністративна відповідальність для дітей відповідного віку або дорослих. Відносно цих дітей в першу чергу повинна бути направлена профілактична робота поліцейських. Як правило цією роботою в підрозділах Національної поліції України займаються працівники патрульної поліції, інспектори ювенальної превенції та дільничні офіцери поліції.

Так згідно Наказу МВС України № 650 «Про затвердження Інструкції з організації діяльності дільничних офіцерів поліції» превентивна (профілактична) робота дільничного офіцера поліції, це діяльність, яка передбачена законодавством України, що спрямована на попередження кримінальних та інших правопорушень, перевірку дотримання обмежень, установлених законом відносно осіб, які перебувають на превентивному обліку, здійснення поліцейського піклування. Основні напрямки діяльності дільничного офіцера поліції, це здійснення профілактичної роботи, спрямованої на запобігання вчиненню кримінальних та інших правопорушень; виявлення причин та умов, що призводять до вчинення кримінальних та адміністративних правопорушень, ужиття у межах компетенції заходів для їх усунення; ужиття заходів для запобігання вчиненню домашнього насильства та його припинення [3].

Працівники ювенальної превенції як правило контактують з дітьми при вилученні дитини, яка залишилась без нагляду дорослих. Підстави затримання і термін утримання неповнолітнього віком до 14 років, які залишились без нагляду (не повинен перевищувати 8 годин), а також вчинили злочини до досягнення віку, з якого за такі діяння передбачена кримінальна відповідальність, визначені у ст. 5 Закону України Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей [2]. На сьогодні процедура вилучення дитини, яка залишилась без нагляду дорослих проходить в декілька етапів. Спочатку дитину доставляють до органів поліції з метою